

1937-03-30

AFSENDER

Johanne Christine Larsen

MODTAGER

Astrid Warberg-Goldschmidt

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Datoen er skrevet øverst s. 1

Generel kommentar:

Det vides ikke, hvem Lars/Lasse

Taanings bror, svigerinde og dennes

veninde var. Gurli, "Krastine", Kat.

Sørensen, Eggert og Franzen kendes
heller ikke.

Det er uklart, hvem det er, som

Johanne C. Larsen omtaler som "ens

Svigerson". Selv havde hun ikke i 1937

en svigersøn. Det vides ikke, hvad Ina

Goldschmidts barn/Astrid Warbergs

barnebarn hed.

Sechendorf er Karl Zeckendorf, som

var en jødisk øjenlæge. Janna Schou,

Astrid Warbergs datter, var i et

kærlighedsforhold til ham, indtil han

blev ført til en koncentrationslejr og

myrdet.

Omtalte personer:

Daisy Berg

Else Birgitte Brønsted

Louis Golding

Ina Goldschmidt

Adolph Larsen

Andreas Larsen

Johannes Larsen

Marie Larsen

Else Larsen, Else, Andreas Larsens

kone

Thomas Mann

Axel Müller

Ellen Sawyer

Janna Schou

Christine Swane

Lars Swane

Lasse Taaning

Albrecht Warberg

Andreas Warberg

Erik Warberg Larsen

Martin Warberg Larsen

Laura Warberg Petersen

Karl Zeckendorf

Arkivplacering:
Kerteminde Egns- og Byhistoriske
Arkiv, BB0803

Trykt udgave:
nej

Proveniens:
Testamentarisk gave til Østfyns
Museer fra Laura Warberg Petersen

DOKUMENTINDHOLD

Johanne C. Larsen har slagtet, og midt i arbejdet med dette kom der gæster. Hun er ked af, at Astrid Warberg var så berørt af ikke at blive inviteret til Else Birgitte/Mudis bryllup. Johanne blev heller ikke inviteret. Hun er bitter over, at Brønsted-familien udelukker Astrid. Det er et stort påskegilde, Astrid har haft. Johanne har en tid været fri for anfald. Hun spiser citron som medicin. Astrid har skrevet om et hørespil, som ikke passer til Johannes verdensanskuelse, men Astrid ved ikke noget om sidstnævnte. Erik/Tinge Warberg Larsens 30-års fødselsdag blev vellykket. Johannes/Las, Else og Andreas/Puf Larsen flygtede i påsken til Jylland for at undgå gæster. Det er dejligt, at Else holder så meget af Johannes Larsen. Tysklands jødepolitik er afskyelig. Johanne ønsker tillykke med det nye barnebarn.

TRANSSKRIFTION

[Håndskrevet i brevet:]

d. 30te Marts. 37.

Kæreste lille Dis!

Nu kommer saa det lovede Paaskebrev, men selve Paasken er da glidt hen for mig uden Brevskr. til dig. Jeg skyldte Bibbe saa rent ukristeligt og skrev et kæmpebrev til hende – og sløj er man jo efter den store Slagte- og Paaskegøren – du. Jeg havde bestilt Kone til Tirsdag, hun kunde først Onsdag og da kom der Bud, at hun ikke kom p. Gr.a. Sygdom i Hjemmet. Der stod jeg! men hang saa i alene og da det kun var en lille Gris gik det jo. Mon I fik Slagtemaden i nogenlunde Tid? Helligdagene kom jo lidt paa tværs ved Forsendelsen [”ved Forsendelsen” indsat over linjen]. De to første Helligdage havde vi fremmede. Lasse Taaning m. Broder, Svigerinde og dennes Veninde – en henrivende Københavnerinde som studerer Medicin; vi kender hende godt; hun var her baade Palmesøndag og om Onsdagen, samt altsaa Skærtorsdag m. Taanings. Den Onsd. da jeg stod alene m. Slagtningen fik jeg altsaa fremmede – Daisy og Gurli – jeg var ikke videre gæstfrit indstillet da jeg midt i det hele maatte lave an med Kaffe og Underholdning. Langfredag kom den goe Elle i dejligt Vejr; kom lige til Kaffe og blev til Aftensm. Og Aft.kaffe, saa vi fik en god Passiar Hun og Agraren kan efterhaanden helt godt sammen, jeg kunde mærke, at Agr. var glad ved at se hende? Søde Dis – hvor det gjorde mig ondt, at det Brev fra Elle berørte dig pinligt. Men jeg var da heller ikke inviteret og vidste slet ikke, at Elle var derovre før senere, men derfor glæder jeg mig

da alligevel over at høre om lille Mudis Lykke. At du sørger over ikke at være i Kontakt med dine søskende, kan jeg da saa udmærket forstå, men naar Tingene er, som de er, vilde det da have været mere forbavsende, om du var bleven bedt; end at du ikke blev bedt. Det berører ogsaa mig i mit Forhold til dem, idet jeg jo aldrig kan frigøre mig for lidt Bitterhed imod dem, naar jeg tænker paa deres Udelukkelse af dig – jeg taler aldrig til Elle om dig; hun læser alle mine forsk. Breve, naar vi ses, men aldrig fra dig, og jeg har heller ikke i Sinde at fortælle om den Sallinge-Tur, men tænk saa vidste hun det skam, og ved du hvor fra? gennem lille "Krastine" og Kat Sørensen; du havde ringet til hende nede fra Franzen. Maaske det er en smaalig Tankegang af mig, men alt det morsomme og interessante jeg faar fra dig gen. dine Breve vil jeg beholde for mig selv; hvis Elle spurgte til dig, var det måske noget andet. - - De to sidste Helligdage saa vi ikke et Menneske. Jeg tror Agraren og Tinge følte det lidt ensomt, jeg nød det i fulde Drag. Jeg havde sørget godt for deres Forplejning – Påskedag en lækker Æblekage m. Flødeskum – og saa en Lagkage til alle Kafferne. 2 Hvilket imponerende Paaskegilde, I skulde have! Kan I nok sidde 8 i Jannas lille Stue; jeg glæder mig til at høre om Forløbet. I har egentlig meget altid – Gæster og kommen ud, kan du nok holde til det? Du har slet ikke skrevet om, hvordan dit Hvileophold hjalp dig. Var det ikke surt at komme i Gang igen? S.u. – jeg mener om dit Befindende? Nerverne? - - Man skulde virkelig tro, at Citronerne hjælper. Jeg tager altsaa baade Medicin og Citronsafte hver Dag og har ikke haft Anfald siden Fredag før Palmesøndag. Hænderne er ogsaa mindre stive og smertende om Morgen – naa, det er jo lige meget, naar jeg bare må være fri for Anfaldene, som gør mig uarbejdsdygtig. Jeg tror ikke det er Gigt – de Anfald. Gurli sagde, at der var en Sygdom, som bestod i at Blodet har svært ved at komme gennem Aarerne (populært sagt, vel) og saa voldte store Smerter. Jeg har egentlig troet det var Arterieforkalkning og det kan jo ikke kureres. Hvor kunstigt, hvis du og jeg har opfundet Lægemiddel mod den Sygdom – men man skal jo ikke slå den Slags fast, andet kan jo have spillet ind. Til Lykke med dit Øre! hvor var det dog dejligt! Tænk om Dedde, som jo menes at ville blive stokdøv med Tiden, kunde faa en lignende Overraskelse. Hvis du kan faa Mod til at gaa op og faa det ["t" i "det" overstreget] Polyper ud, saa vil det sikkert hjælpe meget paa dit Almenbefindende. Hvor jeg kan forstaa, at du flygter fra den Radio, vi har da kun Telefon-Radio og jeg dyrker den aldrig; Foredragene kan maaske være interessante nok, men man kan da aldrig høre et til Ende uden Afbrydelse, saa mister man Traaden og irriteres; og al Musik synes jeg, lyder

modbydelig. Men en Højttaler! Ja, saaa er jo egentlig Hjemmet spoleret, som Hjem betragtet. Nej, det er da en Djævelens Opfindelse. Men Størsteparten af Menneskene er jo lyksalige.

Du skriver om et Hørespil – det har du aldrig fortalt mig om (dette sidste var sagt med Bebrejdelse i Stemmen) du skriver, at det ikke er efter min Verdensanskuelse! Men søde Dis, kender du den? Saa fortæl mig den dog, for det er saadan en sær Fornemmelse ingen at have, det tror jeg heller ikke Far havde; jeg har altid tænkt ham spejdende efter en Livsopfattelse – el. ret. Verdensanskuelse, men aldrig være i Stand til at føle den Overbevisning om de Ting, "som ikke ses", som du F.eks. har saa let ved at føle, og som vel ogsaa er det bedste; men det maa vel være et Spørgsmaal om forskellige Naturer. Tror du ikke. Men derfra og saa til ikke at interessere sig for intellektuelle Ting er dog et Spring

3. Onsdag d. 31. Her har du mig igen. Jeg er kommen i Tanker om, at jeg ikke vil sende dette Brev, før jeg hører fra dig (Kvittering for Slagtemaden) saa vi da en Gang kan komme ud over den Krydsning, i vor Brevskrivning, men maaske tænker du det samme at du vil have mit lovede Paaskebrev inden du skriver. Det er ligesaa baade med Manse og Bibbe; vi kan bære os ad hvordan vi vil, saa krydses Brevene, der maa være noget, der ligger hos mig for Tiden. Nu maa jeg fortælle dig om i Går Tinges Fødselsdag; hans 30 årige! Den havde Dagen igennem været yderst stilfærdig; dog Posten bragte en Del. Fra Marie 10 Kr. (!) et Hynde til hans Plads paa Bænken samt Chokolade; fra Uglen og Lasse Cigaretter og et Bælte; Kort fra Manse; fra Bibbe baade Kort og Brev, indeholdende en Pengeseddel (10 Shilling) saa der var jo Højvande. Saa om Aftenen, da jeg lige skulde til at [et overstreget bogstav] skænke Chokoladen kom en Bil. Du ved ikke, hvor jeg blev glad, jeg troede ikke de (Pufs) huskede hans Fødselsdag – hvad de da heller ikke havde gjort, men den goe Elle havde arrangeret, ringet og gjort an; Resultatet: Puf, Else og med dem Lasse Taaning, alle med Gaver ogsaa fra Elle. Godter, Cigarer, en pragtfuld Skjorte ["en pragtfuld Skjorte" indsat over linjen] Appelsinmarmelade og en dejlig Bog fra Las af Louis Golding: Magnolia Stræde. Kender du den? en vældig tyk en jeg glæder mig meget til den.

Vi havde en dejlig Aften ved Chokoladebordet, - Gallop Kringle og Lagkage – og de fortalte om deres Paasketur; de bliver jo altid saa stærkt beriget med Gæster, at det undertiden er dem for meget, saa de havde bestemt sig til at flygte i Paasken. Las, Puf og Else. De bilede til Jylland og Begyndelsen gik godt; men nord paa fik de Snestorm og Bilen gjorde tilmed Knuder (temmelig alvorligt endda) Puf, som havde en optrækkende Forkølelse, blev syg af de merfølgende Strabadser og de laa stille i

Aalborg paa et ganske dejligt Hotel. Trods alt det, følte de sig forfriskede af Turen. Det er saa dejligt at se, som Else elsker Las; hun synes han er fuldkommen. Tænk hvad det betyder for Las, som selv. uden at man mærker det, nærer de samme Følelser for hende, og som tilmed har de to Børn, som han paa sin stille Maade forguder. Er det ikke skønt at tænke paa, at Las i sin Alderdom har saa blide Kaar.

1-4-37 Du skrev i dit forrige Brev om Thomas Mann. Nej, jeg har ikke læst hans Svar til Universitetet, men vilde vældig gerne læse det; alt det, der foregår i Tyskland for Tiden, maa jo interessere os alle glødende og jeg vil meget gerne læse det, hvis du skiulde have det liggende som Udklip. Du har vel læst om Eggert, som de henrettede nu midt i Marts, fordi han var

4 Fredsven og Antinazist? Hvor længe skal alt det, som er en Skændsel for den hvide Race fortsætte. Og hvor længe skal ens Svigersøn synes, at det er ganske som det skal være? Du har aldrig svaret mig paa, om du fik noget at vide om Dr. Sechendorfs Penge. Ved Nus ikke det. Jeg synes, det har sin Interesse at fastslaa, at deres infame Jødepolitik simpelthen er Røveri. De Jøder, som de kan faa fat i og som har Penge, piner de til døde i deres modbydelige Koncentrationslejre for derefter ganske rolig at tage deres Penge. – Det Tyskerne gør med Jøderne er jo egentlig ganske det samme som Italienerne gør mod Abessinerne om en under en anden Form. Jeg blev meget betaget, da Puf den Aften de var her og vi talte om engelsk Udenrigspolitik sagde at fordi det tidligere socialdemokratiske [”engelske altså” anført oven over linjen] havde undladt at ruste, kunde Italien uhindret foretage deres Røvertogt til Abessinien. Det syntes at være ubestrideligt. Og i saa Fald har vi Pacifister været med til Abes'.

Undergang. Du forstaar, England følte sig ikke stærkt nok til at tage Kampen – en eventuel Kamp – op m. Italien. Men der var jo Suezkanalens Lukning, som den eng. Højfinans ikke vilde gaa med til at lukke (saa burde Ministeriet hvis det vil forlange Prædikatet: hæderlig) være gaaet af – maaske kunnet nøjes med at true dermed. Naa – vi ved jo ikke alt hvad der foregaar i Downing Street. Deres Alfa og Omega er vel: Det eng. Imperium Det kunde mere mig at høre, hvad Axel mener om den Ting. Han interesserer sig vel for Udenrigspolitik – ja det maa jo enhver i disse Tider. Jeg har desværre ingen rigtig at tale med om det. Det er Morgenstund, jeg har Vaskekone og nu maa jeg i Gang med mit.

Dagen efter. Fredag. Ak hvilken Storm til mit stakkels Tøj; en Del blev tørt i Gaar. Af det senere udhængte tog jeg en Del ind ved Sengetid. Resten har blafret hele Natten og Regn fik vi, men nu er det tørt paa et Par Timer, hvis vi faar Tørvejr. –

Nu sender jeg Brevet. Jeg tør vædde med at du har haft samme Tankegang, som jeg med at vente paa mit Brev for at undgaa at de krydser.

Tillykke med det lille nye Barnebarn! Men tænk, at du fik det at vide ad Omveje. Der har Sjums nu en Brist. Man kan sagtens skrive et Brevkort m. Blyant fordi man har faaet et Barn. - - Undskyld min Grundighed – men du tror vist, du en Gang har skrevet om et el. andet, der er sket for noget siden paa Axels Kontor. Var der en Palads-Revolution. Blev Direktøren afskediget S.u. Nu ikke mere, kæreste Dis uden de kærligste Hilsner til Jer alle tre med endnu en Gang de Tusinde af Tak for alt det lækre du sendte os.

Din Junge.

[Skrevet på hovedet øverst på sidste side:]

Elle sendte Julekort til din gamle Adr. Lindevej. Fik du det ikke? Saa maa Jeres Postvæsen da rigtig skamme sig

[Skrevet langs venstre margen på s. 4:]

Jeg ser ved Gennemlæsning, at jeg har skrevet lidt for hvast mod vores skikkelige Telefo-radio, den generer mig da egentlig ikke meget

[Indsat i venstre margen s. 7:] S.u.

d. 30te Marts. 37.

Kære lille Leo!

Nu kommer saa det lovede Paaskebrev, men velue
Paasken er da gikket hen for mig inden Brevske. Lige
dig. Jeg skyldte Billede saa rent ukristeligt og skrev
et Kampbrev til hende - og sloj i man jo efter
den store Slagte- og Paaskegøren. Jeg havde bestilt
kom til Tirsdag, men kunde først Onsdag og da kom
der Bud, at hun ikke kom p. Gr. a. Sygdom i Hjemmet.
Der stod jo! men hvad saa i alene og da det kun
var en lille Gris gik det jo. Man fik Slagte-
maten i nagenlunde Tid? Helligdagene kom
jo lidt paa Thors ^{med Formiddag} de to første Helligdage havde vi
fremme. Lasse Traaning m. Broder, Trigerinde og
dennes Veninde - en hennrivende Kædehammering,
som studerer Medicin, vi kendte hende godt, hun
var her haardt Palmesøndag og nu Onsdagen, samt
altsaa Skærtorsdag m. Traaning. Den Aften da jeg stod
alene m. Slagtingene fik jeg ogsaa fremme
- Daisy og Gerli - jeg var ikke videre godt frit ind-
skillet da jeg var i det hele maatte have en
Kaffe og Underholdning. Lørdag kan den gae
til i dejligt Vejr, kan lige til Kaffe og bli til
Aften m. og Aft. Kaffe, saa vi fik en god Passie.
Lun og Agrarer kan efterhaanden haet godt sam-
men, jeg kunde mærke, at Hr. var glad ved at se
Lille Leo - hvor det gik mig an, at det Brev for-
tælle berørte dig paa. Men jeg var da heller ikke

inviteret og vidste vel ikke, at Elle var der om
for senere, men derfor glædet jeg mig da alligevel
over at høre om lille Mies. Lykke. At du
siger mig ikke at være i Kontakt med din
Løkke, kan jeg da saa uden tvivl forstaa, det
ville jo være uenligt andet, men naar
Tingene er som de er, vilde det da have været
mere forbauserende, om du var bleven borte,
end at du ikke blev borte. At berøre ogsaa
mig i mit Forhaal til dem, idet jeg jo aldrig
kan frigive mig for lidt Bitterhed imod dem,
naar jeg tænker paa deres Udelukkelse af
dig - jeg taler aldrig til Elle om dig, men
læser alle mine forsk. Breve, naar vi les, men
aldrig fra dig, og jeg haaber heller ikke i Tiden
at fortælle om den Tellinge-tur, men haaber
saa vidste du det Skam, og det du leveres
gennem lille "Kra. line" og Kat Lorensen,
du haaber vist til hende net fra Franker.
Maaske det er en smaa. Tankegang af mig,
men all det morsomme og interessante jeg
faar fra dig gennem dine Breve vil jeg beholde for
mig selv, hvis Elle spørger til dig, var det ma-
ske noget andet. - De to sidste Helligdage saa
vi ikke et Menneske. Jeg tror Agram og Ting
faldt det lidt usant, jeg var det i færd. Og
jeg haaber vist godt for de. Forplejning - Pashede
den sidste Aftens m. Flødeskum og saa end
Lagkage til alle Rapperne.

Heleket imponerede Paaskegilde, Toback
have! Kan I nok sidde 8 i jammas till
thue; jø glæder mig til at høre om Forløbet.
I har egentlig været alki - Gæster og kammer
ut, kan du nok hælde til det? Du har
slet ikke skrevet noget om, hvordan dit
Heleopbalt vil gå. Var det ikke svært
at komme i Gang igen? I. u. j. mener om det
Befindende. Hverne? - -

Man skæder virkelig tro, at Citroner
vil gå. Jø tager allerede naar Medesin og
Citronsaft bliver Jø, og har ikke haft An-
fald siden Fredag for Palmesøndag. Hauder
er og saa mindre skive og smutter om Mapp
- maa, det er jo lige meget, naar jø har maa
naa fri for Anfaldene, som gør mig ulyk-
kelighed. Jø tror ikke det er sigt - de Anfald.
Gierli sagde, at der var en Sygdom, som bestod i
at Blodet havde det med at komme gennem
Aarene (populært sagt, vel) og som naatte store
Smerte. Jø har egentlig troet det var Arterie-
forbalkning, og det kan jø ikke kurere. Hvor
kænsket, hvis du og jø har opfundet Sagemidd
mod den Sygdom - men man skal jo ikke
slaa den Slag fast, andet kan jø have
spillet ind. Vildykke med dit Fore! hvor
naa det da dejligt. Tænk an Hedde, som jo
mener at alle blive skaldet med Viden,
kun Jøa en lignende overaskelse.

880803

Hvis du kan få det til at gaa op, så det
Palypse ud, så vil det sikkert ligesom mig
paa dit Aemne befinde sig.

Hvor j. kan forstå, at du flygte fra den
Radio, vi har da kun Telefon Radio og j.
dyrke den aldrig; Foredragene kan maaske
have interessante nok, men man kan da
aldrig høre et til Ende uden Afslutning,
saa snarere man Trætte og irriteres; og al
Musik synes j. lyder motbydelig. Men en
Højttaler! ja, saa er j. egentlig Sjælsdød
spakket, som Sjælen betragtet. Nej, det er
da en Sjælsdøds Afslutning. Men Hørdet
af mennesker er jo lykkelige.

du skriver om et Hørsel - det har du aldrig
fortalt mig om (dette sidste var sagt med Betragtning
i Stemmen) du skriver, at det er ikke efter min
Verdensanskuelse! Men så, hvis, kendte du den?
Saa fortal mig den dog, for det er saadan en stor
Bemærkning ingen at have, det tror j. heller ikke Far
hade, j. har altid tænkt mig, han spejdede efter
endelig opfattelse - el. ret. Verdensanskuelse, men
aldrig var i Stand til at fæle den Overberisning
om det, som ikke ses, som du f. 8x har saa let
vet at fæle, og som vel og saa er det bedste, men
det maa vel være et spørgsmål om forskellig
Natur. For du ikke. Men derfor, saa til
ikke at interessere sig for intellektuelle Ting
er dog et Spræng.

Denne udsagnelse er en af de mange, som er blevet brugt i forbindelse med den danske Kunsthistorie.

3.

Onsdag d. 31. Her har du mig igen. Jeg er kommen
i Tanker om, at jeg ikke vil sende dette Brev, for jeg
hører fra dig (Riddering for Skagerrak) saa vidt
en Gang kan komme ud over den Krydsning, i vor
Brevskrivning, men maaske tænker du det samme
at du vil have mit lunde Paaskelov inden du
skrives. Det er ligesaa godt mit Maaned
Brev. Vi kan have os at hoorden vi vil, saa
Krydses Brevene, det maa man nøjet, der ligger
her mig for Tiden. Nu maa jeg fortælle dig om min
Fryes Fødselsdag, hans 30 Aars! Den havde ogsaa
igenom været yderst skikkelig; dog Posten
bragte en Sk. fra Marie 10 Kr. (!) et Lignende til
hans Plads paa Banken samt Chokolade; fra
Helen og Lasse Cigaretter og et Bille, Kort fra
Maane; fra Bille haabte Kort og Brev, inden
haldende en Penny eddel (10 Shilling) saa den
var jo Højværd. Saa om Aftenen, da jeg lige
skæbte til at spise Chokolade Kan en Bille.
Du vet ikke, hvor jeg blev glad, jeg troede ikke de
(Paps) huskede hans Fødselsdag - hvad de da
heller ikke havde gjort, men den got alle haab
arrangeret, ringet og gjort an; Resultatet: Pap
blev og med den Laste Taarn, alle my. Lave
og saa fra alle. Godt, Cigaretter, Appelsin, marmelade
og en dejlig Bog fra Lasse og Lasse. Galding: Ma-
nalia Strø. Kender du den? en veldig tyk en
jeg glæder mig meget til den.

820803

Vi havde en dejlig Aften ved Chokoladebordet.
— Gallop Kringle og Løse - og de fortalte om den
Paaskehøi. De blive jo altid saa stærkt berøjet
med Gæster, at det underligner sig dem for meget
saa de havde bestemt sig til at flygte i Paaske.
Daa, Puf og Else. De hilser til Jylland og Begyndelsen
af Turen gik godt; men Nord paa fik de Sne-
storm og Bilen gik i tilværelse. (Kunnet
alvorligt endda) Puf, som havde en optakten
Forkælelse, blev syg og de medfælgere Strabader
og de lå stille i Aalborg paa et ganske dejligt
Hotel. Trods alt det, faldt de sig forpiskede af
Turen. Det er saa dejligt at se, som Else elskede
doo; hvi syntes han at fynd karismen. Tænk
hvad det betyder for dem, som selv, uden at
man mærker det, være de samme Fællese
for hende, og som tilmed har de to Børn, som han
jo paa sin stille Maade forgyder. Er det ikke
skönt at tænke paa, at han i sin Alderdom
har saa blidt Haar.

1-4-87 Du skrev i dit forrige Brev om Thomas Mann.
Nej, jeg har ikke læst hans Ivan his Universitetet, men
når voldig gerne læse det; alt det, der foregår i Tysk-
land for tiden, maa jo være en og alle glødet og jeg
vil meget gerne læse det, hvis du skulde have det
liggende som Udsklip. Du har vel læst om Eggert,
som de heuristiske nye miste i Marts, fordi han var

Fredning af Antikvitet? Hvor langt skal det
saa en Skandue for den brit Race fortsætte.
Og hvor langt skal en Prigerson synes, at det er ganske
saa det skal være? De har aldrig svaret mig paa,
om du fik noget at vide om Dr. Seelenderfs Penge.
Det kuns ikke det. Jeg synes, det har sin Interesse at
fartolaa, at deres infame pædopolidisk simpelp-
hen er Røveri. De pæde, som de kan faa fat i
og som har Penge, pinner de til Stik i deres madby-
delis Concentration-lejre for deefte ganske tal-
at tage deres Penge. - Det Typkeme gir end pæderne
en jo egentlig ganske det samme som Italienerne
gi med Abessinien om end under en anden Form.
Jeg blev noget betaget, da Puf den Aften de var her og
vi talte om engelsk Udvalgs politik, sagde at fordi
det tidligere socialdemokratiske Ministerium
havde undladt at ruske, kunde Italien u-
hindret foretage deres Røvertag til Abessinien.
Det synes at være ubestrideligt. Og i saa Fald kan
altsaa vi Pacificister være med til Abes. Under-
gang. De fortæller, England pæde sig ikke stædt
nok til at tage Kampen - en eventuel Kamp
- og m. Italien. Men der var jo Puer kunde
Lukning, som den eng. Højfinans ikke vil
gaa med til at lække (Saa kunde Ministeriet
kun det vil forlange Prædication: haderlig) var
gaad af - maaske kunnet nøje med at true den
naa - vi vel jo ikke alle hva) der foregaa i Torr-
ning Street. Desuden og ommeja er vel: Det eng. Impirium.

80803
 De kunde mere mig at høre, hvad Axel mener om
 den Ting. Han indvender sig vel for Adels-
 politikk - ja det maa jo enhver i disse Tider.
 J. har desuden ingen ret, at tale om det.
 Det er Morgens Tid, J. har Værelse og vi
 maa J. i Gang med mid.
 Sagen er. Fredag. Ak hvilken Storm til mit stakkels
 Tøj, en hel del blev tørt i Gaar. Af det senere udsøgte
 tog J. en del ind i Sengen. Resten var blafret hele
 Natten og Regn fik vi, men vi er det tørt paa et
 Par Timer, hvis vi paa Torve. -
 Vi sender J. Brevet. J. for havde vist at du
 har haft samme Tankegang, som J. med at
 vende paa mit Brev for at undgaa at de krydse.
 Til dykke med det lille nye Barnsbarn! Men
 tank, at du fik det at vide at Brevet. Det
 har Givet mig en Brist. Man kan sagtens skrive
 et Brevkort m. Blyant fordi man har faaet
 et Barn. - - Undskyld min Grundigheit - men du
 tror vist, du er Gang, har skrevet en et el. andet, du
 er sket for noget siden paa Axel. Koster. Var der
 en Palato-Revolution. Blev Direktøren afskediget
 L. u. Vi ikke mere, havde desuden de
 kære Stilsen til for alle tre med enden en
 Gang de Tusinder af Tak for alle det kære
 du sendte os.
 Din fange.